

Az állattenyésztés csúcsa

Hódmezővásárhelyen járt a szakma színe-java

Több mint 500 kiállító és csaknem 60 ezer látogató: a XXI. Alföldi Állattenyésztési és Mezőgazda Napok igen impozáns mérleggel zárult idén. Az eső ellenére ezúttal is az állattenyésztő szakma összefogásának legszebb és legnagyobb hazai példája volt a hódmezővásárhelyi program, április utolsó hétvégéjén.

A világ minden tájáról érkeztek szakmai látogatók az állattenyésztési napokra, ahol különösen a húsmarha szekcióban nő évről évre a bemutatott egyedek és fajták száma. A növekvő népszerűséget az is mutatja, hogy soha annyi nemzetközi szarvasmarhábíró nem járt még Vásárhelyen, mint idén, hiszen a fajtákat külön bíralták már a húsmarha szekcióban is, ahol tavaly hajtottak végre jelentős beruházást egy újabb 44 boksos karám elkészítésével.

Egy-egy ágazat adott helyzetét mindig is jól tükrözi a kiállítás, idén viszont mindenütt telt ház volt – a kedvező pályázati feltételek minden, állattartáshoz kötődő ágazatot vonzottak a kiállításra. Ugyanakkor mindig külön dicséretet érdemelnek az állattenyésztők, akiknek nagyon szí-

gorú szakmai és állategészségügyi feltételeket kell teljesíteniük ahhoz, hogy állataik megjelenhessenek a kiállításon. A szakértők szerint a bemutatott egyedek minden nemzetközi versenyen megállják a helyüket, s jelzi ezt az is, hogy valóban vannak már nemzetközi szinten is szép eredmények a hazai tenyésztőktől.

Szerbia EU-hoz való csatlakozásának tükrében a Vajdaság már hosszú évek óta felfigyelt a vásárra, ami szakmai szinten is nagyon fontos számukra a tapasztalatszerzés és a felkészülés miatt. Idén azonban már a szarvasmarhaszövetség Simmentali tagozata is szervezett csoportot állatorvosokkal, szakemberekkel, akik Belgrádból érkeztek a szarvasmarhabírálatok megtekintésére.

Antal Gábor, a Hód-Mezőgazda Zrt. vezérigazgatója, valamint Fekete Balázs, a kiállítás szülőatyja és főszervezője nem győzik hangoztatni, hogy az, amit Vásárhelyen lát a nagyközönség, a hazai állattenyésztés csúcsa. A vásárhelyi kiállításnak nem célja a rekordok hajhászása, de a színvonal megtartása annál inkább. Mégis szerénytelenség nélkül állítható, hogy minden idők legjobb kiállítása volt a 2014-es, s a kiállítók közül sokan már most bejelentették részvételüket a 2015-ös évre vonatkozóan. Mindenképpen megfelelt a kiállítás a vallott elveknek és elképzeléseknek, azaz a hagyomány, megbízhatóság és szakmaiság jegyében a szervezők által kitűzött céloknak maximálisan eleget tudott tenni.

A vásáron a vásárról

Tóth Gyula Pitvaroson őszi árpát, őszi búzát, napraforgót, időnként pedig őszi káposztarepcét, illetve ávizst és köményt termel, 60 hektáron. Amint elmondta, a termelési körülményeik között ezek a növények a legmegfelelőbbek, jól gépesíthető a technológia, az éghajlati viszonyoknak megfelelnek és jól jövedelmeznek. „Minden évben eljövünk a családdal megnézni az újdonságokat – magyarázza részvételüket Tóth Gyula –, de olyan kicsi a területünk, hogy komolyabb géppark bővítést egyelőre nem tervezünk. Egy MTZ-nk van a hozzátartozó gépekkel, viszont később azért szeretnénk majd vásárolni egy 150 lóerős traktort.”

Katona László a Baranya megyei Babarcról érkezett Hódmezővásárhelyre, elsősorban a gépekre kíváncsi. 120 hektáron gazdál-

kodik: árpát, napraforgót, kukoricát és búzát termel. Ahogy fogalmaz: a mezőgazdaságban oda kell figyelni minden mozzanatra. „Ha megy az ember az úton, rájön, hogy autóból nem lehet gazdálkodni, ezért naponta kint kell lenni a földeken, mert sajnos nagyon könnyen el lehet csúszni egy-egy problémán – magyarázza. – De ha valaki jól gazdálkodik, az meg tud élni a mezőgazdaságból. A napraforgó nálunk szükséges rossz volt, a szárazság hozta azt a kényszert, hogy a kukorica mellé ültessük, és próbálunk több lábon állni. Ugyanakkor jó földjeink vannak, 25 és 48 aranykorona közöttiek.” A babarci gazda azért érkezett Hódmezővásárhelyre, mert érdekli az új technika, ráadásul a rendezvényen néhány gépet pedig akciós, vásári áron kínáltak.

Boros József 15 hektáron gazdálkodik Mezőpeterden, ahol elsősorban állattartással foglalkozik: fejőstehenei, hízómarhái és sertései vannak, illetve az állattenyésztés számára termel búzát, kukoricát és lucernát. Családi hagyományt követve került kapcsolatba a mezőgazdasággal: a nagyapja, az édesapja, de a rokonságból is többen ezzel foglalkoznak. „Régebben juhokat is tartottunk, de azok nyugösebbnek tüntek, ezért váltottunk – emlékszik vissza. – Az állatok közül inkább a szarvasmarhát és a sertést szeretem. Visszatérő vendég vagyok a kiállításokon, kedvelem az újdonságokat. A munkához két MTZ-t is használok, olyan gépeket, amelyek inkább a szálas takarmányok megműveléséhez szükségesek.” A mezőpeterdi gazda szerint viszont a pályázati lehetőségekkel és kiírásokkal sok a probléma, ezért inkább saját erőből boldogul és marad őstermelő.

A 21. század fehérjeforrása

A magyar halászatnak óriási tartalékai vannak – véli Lévai Ferenc, aki optimista lévén úgy gondolja, a magyarok is felzárkóznak majd szép lassan az évi 4 kilogrammos halfogyasztásról az uniós (20 kilogrammos) szintre. Az Aranyponty Halászati Zrt. vezérigazgatójával a hódmezővásárhelyi rendezvényen váltottunk néhány szót halfogyasztásról és halászatról, nem csak szakmabelieknek szánva.

„Szerencsére ma már egyre jobb pozícióban van a halászat, és a fogyasztók is egyre inkább keresik a halat – szögezte le a szakember. – Az elmúlt néhány évben – a halászati operatív program hatására – nagyon sok új beruházás indult el, a halászatban belül végbement a szerkezeti átalakítás is, így a 7-8 éve jellemző klasszikus tógazdálkodást fokozatosan felváltják az intenzív haltelepek. A magyar haltermelésnek ma már körülbelül a 15%-át ezek adják.”

A fogyasztók elsősorban az afrikai harcsát, a barramundit keresik, de nő a pisztráng

iránt is az érdeklődés. Ahogyan a vezérigazgató fogalmazott, ez egy nagyon jó irány a modernizáció felé, hiszen ezek a halak általában feldolgozva kerülnek a fogyasztókhoz, szállamentesek, ráadásul nem függenek a halászati terminusoktól, egész évben az asztalra kerülhetnek. Összességében a hal termelése, kereskedelme és fogyasztása felfelé ívelő pályára állt.

„Mindez azért is nagyon fontos – teszi hozzá Lévai Ferenc –, mert a magyar élelmiszer-fogyasztás az elmúlt években inkább csökkent, mintsem emelkedett. Ráadásul a struktúrája is változott, kevesebb húst eszünk, mint ezelőtt 10 évvel. Ugyanakkor optimista vagyok, azt gondolom, a magyar halászatnak óriási tartalékai vannak, mind a termelési, mind a fogyasztási oldalon. Az uniós átlag 20 kilogramm, amitől még nagyon távol állunk a mi 4 kilónkkal, de Magyarország is utoléri majd szép lassan ezt, hiszen a modern táplálkozás igénye is erre ösztönzi az embereket. A hal a 21. század alapvető fehérjeforrása,

az Európai Unió egyik legnagyobb behozatali cikke. Annak ellenére, hogy jelentős halászflokk működnek az Unióban, a hal 63%-át még mindig külső országokból hozzák be. Hogy ezen változtatni tudjunk, fel kell értékelni a belvízi haltenyésztést.”

Márpedig a halászatnak ez a formája a vezérigazgató szerint lényegesen több, mint ártermelés. Hiszen a tavakban vízi életközösségek léteznek, egy halastó nem vonja el a táplálékot más élőlényektől, épp ellenkezőleg: táplálékot is biztosít számukra. „A védett madarak 90%-a például vízhez kötött életű – egészíti ki mindezt a vezérigazgató. – A vizes környezet kimagasló ökológiai kincs, és a magyar tógazdaságok zöme ott létesült, ahol valaha is vizes kiöntések, árterek, másra nem használható földterületek voltak. Sajnos azonban míg a gazdálkodók területalapú támogatást kapnak az Uniótól, a belvízi halászat nem. Rengeteget küzdünk és dolgozunk azért, hogy az Unió felismerje, milyen fontos a tógazdálkodás.”

Ponty mint sertés

A közép-európai régió természetes módon megtermelhető, gazdaságilag hasznosítható hala a ponty. Az Aranyponty vezetésének célja, hogy e mellett más halakat is behozzanak, ahogyan Lévai Ferenc mondta, a busa például egy elképesztően jó hal, amiből halkolbászt és halropogóst is készíthetnek. A ponty univerzális, éppúgy megeszi a gazdasági abrakot, mint a szúnyoglárvát, de a hínárt is nagyon szereti, miközben föltúrja a halastó fenekét. „Mondhatnám azt is, hogy a mi sertésünk a ponty, mert pont olyan mindenevő.” A szakemberek szeretnék, hogy egyszer majd évente 10 kilogramm halat egyen a magyar ember. Hiszen a halfogyasztás a szív- és érrendszeri betegségek, a keringési problémák megelőzésére nagyon jó. Amerikában például az iskolás gyerekeknek a menzán kötelező hetente kétszer halat adni, mert rájöttek arra, hogy a korai fejlődésben a halfogyasztás döntő jelentőségű, és 20-30%-kal jobban teljesítenek azok a gyerekek, akiknek az étrendjében rendszeresen szerepel a hal.

Ahány állat

Szarvasmarhából 73 kiállító 260 állattal érkezett Hódmezővásárhelyre. A juhosok 31 kiállítója és a tenyésztő szervezete 17 juhajtóból 258 állatot hozott, míg sertésből 17 kiállító és 2 tenyésztő szervezet 110 sertést mutatott be, kiegészítve egy fias kocával és 14 malacával. Baromfit 14 kiállító szállított a helyszínre, de a díszbaromfi kínálata is igen széles volt az összesen 19 kiállító révén. Ezúttal is teret kaptak a bemutatott állatok sorában a nyulak, idén 10 kiállítónak köszönhetően, míg galambot 6, halat viszont mindössze egy kiállító mutatott be, 9 szakmai résztvevővel kiegészítve. Idén is kedvelt állatnak bizonyultak a lovak: ebben az évben 42 kiállító és 5 tenyésztő szervezet összesen 121 paripával érkezett a vásárra.

fotók

videó